

**Informační leták
Kněžského bratrstva sv. Pia X.**

Drazí věřící,

kromě obvyklých letních aktivit proběhla letos v létě společná pouť Kněžského bratrstva do Říma u příležitosti Svatého roku, jíž se zúčastnili i čeští poutníci. Byla to příležitost mnoha setkání se spolubratry a věřícími, které už člověk delší dobu neviděl, a vyjádření jednoty rodiny katolické tradice pod vedením Kněžského bratrstva sv. Pia X. v Římě u hrobů apoštolů. Řím se naplnil mnoha tisíci poutníků, snad okolo osmi tisíc, kteří vyzařovali ducha autenticky katolické zbožnosti, pokoje a radosti bez výrazných náboženských extravagancí, které působí rušivě v některých našich kaplích po celém světě.

Když se naplnily římské baziliky při procesí našimi kněžími, bratry, bohoslovci, sestrami a věřícími, zdál se být Řím zpět na cestě tradice. Když nás kněže zdravili na římských ulicích nej-různější spolubratři a věřící a ve Vatikánu nám jako kněžím salutovala švýcarská garda, vyvolávalo to pocit opravdu Svatého města. Člověk by tak snadno mohl upadnout do omylu, že se v Církvi něco obrací k lepšímu, což, ač v to doufáme, opravdu říci nelze.

Oficiální pouť sestávala ze mše sv. na Monte Colio v blízkosti Kolosea a hlavního procesí do Lateránské baziliky.

Dále se konala ještě dvě procesí, do Santa Maria Maggiore a do ve-
lechrámu sv. Petra, které zorganizoval francouzský distrikt, ale přesto byla s velkou mezinárodní účastí.

S otcem Petrem Kajerem jsme měli příležitost setkat se i se Svatým otcem Lvem XIV., kdy jsem Svatého otce poprosil o požehnání pro nás a pro náš apoštolát v České republice. Sv. otec hned věděl, kde Česká republika a Brno je, vždyť zde v minulosti vizitoval Augustiniány na Starém Brně.

Naši pouť jsme začali ve Vídni, kde jsme sloužili Mši sv. ráno před odletem v priorátní kapli sv. Klementa Maria Hofbauera, jejíž oltář konsekroval Msgr. LeFebvre. Ten vedl první jubilejní pouť Kněžského bratrstva v roce 1975. Jemu vděčíme za život tradice, která na jedné straně neopustila nefalšovaný poklad plnosti katolické víry a autenticky katolické vysluhování svátostí a na straně druhé se neoddělila od hlavy Církve, od církevní hierarchie, pouze je nenásleduje tam, kde jednájí v rozporu s principy katolické víry. Velkolepě zněla ve Svatopetrské bazilice prosba za papeže: „Oremus pro Pontífice nostro Leone...“ V ní zaznívala i touha po návratu Říma k plnosti tradice a po obnově naší Matky Církve v boji za sociální království Kristovo.

Tato pouť byla proto pro nás i projevem vděčnosti za naše Kněžské bratrstvo, poděkováním našemu zakladateli, vzdáním díky Bohu za to, že nás chrání svojí milostí a dal nám sílu nakonec zdárně překonat všechny dosavadní těžkosti. V Santa Maria Maggiore jsme děkovali Panně Marii za její mateřskou ochranu, že je a zůstává naší Matkou.

Když se pomalu blíží závěr roku, tak máme mnoho důvodů za ten letošní děkovat. S Vaší podporou (letos bez zahraniční finanční podpory), o kterou prosíme i do budoucna, se opět podařilo významně pokročit s rekonstrukcí našich objektů, což nám dává větší prostor k jejich využití v rámci

apoštolátu. V tomto ohledu doufáme v dokončení novostavby ve Zlatých Horách v příštím roce a její plné využití především pro exercicie.

Všechny letní tábory, duchovní cvičení a poutě se daří zdárně organizovat také mimo jiné i díky obětavé pomoci našich věřících, vychovatelů, pomocníků v kuchyni, pomocníků při plnění dalších praktických úkolů.

Velkou radostí pro nás jsou nová duchovní povolání, prosme, aby ti, kteří nastoupili tuto cestu, byli obdařeni hojnými milostmi a vytrvali a aby je další následovali. Prosme obzvláště za děvčata, aby zvítězila nad pokušením hledat na prvním místě svoji seberealizaci a klamnou kariéru a v duchu služby se vydala na duchovní dráhu řeholního života nebo přijala poslání matek ve věrných katolických rodinách. Jak duchovní dráha, tak založení a vedení katolické rodiny, obdařené hojným počtem dětí, vyžadují od mladých mužů a žen odvahu. Kdo nemá lásku k životu a elán bojovníka víry, ten ujídá chléb vezdejší nadarmo a žije bez pravé radosti. To však nebudiž mezi našimi věřícími viděno. Opatrníci patří do koncilní církve, ne do tradice.

S kněžským požehnáním
P. Tomáš Stritzko FSSPX

**Kázání P. Davida Pagliaraniho,
generálního představeného FSSPX,
dne 20. srpna 2025 v Římě u příležitosti
jubilejní pouti Kněžského bratrstva sv. Pia X.**

(původně předneseno ve francouzštině, angličtině, němčině, španělštině
a italštině, překlad z německé verze)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha
Svatého. Amen.

Excelence, drazí spolubratři,
drahé sestry, drazí věřící,

jaká je to milost, že jsme dnes
zde, a jaká to radost pro nás
všechny! Nejprve bych chtěl ob-
zvláště poděkovat všem těm,
kteří se jakýmkoliv způsobem
podíleli na organizaci této pouti.
Nemohu všem poděkovat jme-
novitě, ale na nikoho při mši
svaté nezapomenu, ani na kněze,
ani na laiky. Rád bych také po-

děkoval za odvahu rodinám, které přijely zdaleka s malými dětmi. Bůh jim to nezapomene. S jubileem je spojena zvláštní milost, která Vaše děti navždy poznamená.

Řím, město mučedníků *(původně ve francouzštině)*

Proč je naše přítomnost v Římě dnes obzvláště důležitá? Z jakého důvodu? Řím je v první řadě městem mučedníků.

Prozřetelnost tomu chtěla, abychom se zde shromáždili a slavili tuto mši svatou jen několik málo metrů od Kolosea, kde tisíce a tisíce mučedníků prolily svou krev pro našeho Pána. Ve fakticky lhostejném Římě, kde byl každý vítán, kde každý bůh mohl najít své místo, se od prvních křesťanů zcela jednoduše žádalo, aby spálili několik zrněk kadidla. A tím by bývalo vše vyřízeno... – V žádném případě! V žádném případě nemůžeme urazit našeho Pána! „Jemu jedinému se budeš klanět. A jemu jedinému budeš sloužit.“

A my jsme o 2000 let později tady, abychom dosvědčili tutéž víru. Tuto víru, která přemohla svět. Tuto víru, která přemohla pohanství. Tuto víru, která se nesnažila přizpůsobit se světu, ale která se snažila svět obrátit. To je naše víra, i o 2000 let později. Jsme zde se stejnými úmysly.

Hájit víru neznamena hájit nějaký názor. Hájit víru znamená hájit našeho Pána, hájit jeho práva, hájit jeho Božství. Hájit tuto pravdu: „Já jsem Cesta, Pravda a Život.“ Tuto pravdu, která se zjevila světu – tomuto světu, který je jeho vlastnictvím a který jej nepřijal, nepoznal. Ale „ti, kteří milují pravdu, slyší můj hlas, následují mne“ a jsou připraveni za mě položit život. To je učení mučedníků.

A když přicházíme sem do Říma, abychom dosvědčili svoji víru, co potom žádáme od Církve? Co žádáme od církevní hierarchie? Žádáme o nějakou výsadu? Žádáme o nějaké zvláštní zacházení? Ne.

Žádáme o víru. Žádáme o víru, o kterou jsme žádali v den našeho křtu. A to z jednoho zcela prostého důvodu: Víra nám dává věčný život. To bylo to první, co jsme jako kojenci řekli ústy svých kmostrů: Žádáme o víru, protože ta nám dává věčný život.

Tato víra nám umožňuje poznat našeho Pána, milovat jej, ale také jej kázat, činit jej známým, aby jej i druzí milovali. Je to tato víra, která, jak

řeceno, se nesnaží poznat svět, která si nestanovuje za cíl rozumět světu – neboť náš Pán již svět zná velmi dobře, zná velmi dobře knížete tohoto světa. Tato víra si naopak stanovila za cíl zvěstovat světu našeho Pána, aby se svět proměnil, aby se obrátil. Neboť jsme si vědomi toho, že existuje jediná pravda a jediné jméno, které je lidem dáno ke spáse. Je to jméno našeho Pána Ježíše Krista. Přesně to chceme zde v Římě touto poutí vyjádřit.

A tuto víru chceme vyznat v její plnosti. To chceme, to si přejeme, to si vyprošujeme. Nejprve od Boha a od Církve. A to je ona zvláštní milost této návštěvy Říma, o kterou musíme všichni, včetně dětí, žádat; o tuto neotřesitelnou věrnost našemu Pánu Ježíši Kristu. Přesně po tom toužíme.

Řím, město papežů (*původně v angličtině*)

Mučedníci byli svědky víry. Svou víru, vyznání své víry zpečetili svou krví. Papežové v průběhu staletí, po dva tisíce let, byli učitelé téže víry.

Co dělali papežové po dvacet století? Řím je městem mučedníků, ale je také městem papežů, sídlem papežství. Jak bychom mohli několika slovy shrnout dějiny papežů, dějiny papežství? Oni měli jen jednu myšlenku. Všechno své úsilí zaměřovali k jedinému cíli a ten je velmi prostý: obnovit a uspořádat všechno v našem Pánu. Všechno své úsilí obětovali tomu, aby dávali našemu Pánu místo, které mu náleží, aby hájili jeho práva, aby každého přiměli k uznání práv našeho Pána. To byl účel, to byl cíl celého díla papežství během staletí, aby našemu Pánu bylo ve všem vyhrazeno první místo.

Omnia instaurare in Christo bylo heslem svatého Pia X. Dnes sloužíme mši svatou k jeho cti a dnes je také výročí jeho smrti. Jemu svěřujeme všechny své úmysly i tuto pouť a celé Bratrstvo svatého Pia X.

Ale tato myšlenka obnovení a uspořádání všeho v našem Pánu nás vede k neutuchajícímu boji, boji proti hříchu, proti následkům hříchu. Tento boj bude trvat až do konce časů, musí pokračovat až do konce dějin. Skončí teprve na věčnosti.

Toto úsilí je ozvěnou, která zní dějinami, ozvěnou úsilí našeho Pána samotného. Svatému Pavlovi se podařilo popsat smysl dějin touto myšlenkou, několika slovy. Dějiny skončí, až náš Pán zničí veškeré panství a moc tohoto světa a podmaní všechno Bohu Otci. To je smysl dějin. To je dílo našeho Pána a je to také dílo papežů. Je to dílo Církve. Je to dílo každého z nás. Za jakým účelem? Proč se musí všechno podřídít Bohu? Proč náš Pán svěří Bohu Otci tento svět, až mu bude zcela poddán? Proč? Jaký to má účel, jaký to má cíl?

Aby Bůh byl všechno ve všem. Tak bude dosaženo naplnění díla vykopení, když Bůh bude všechno ve všem. Ale k dosažení tohoto cíle potřebujeme uzнат neustálý boj se světem, s knížetem tohoto světa. Hle, jak je ústřední myšlenka tohoto boje zcela jasná. Neexistuje žádná nezávislá oblast v člověku, v tomto světě, která by nespádala pod královskou moc našeho Pána. A ona moderní revoluční myšlenka, ona moderní móda myslet si, že v člověku je něco, co nespadá pod autoritu královské moci našeho Pána, tato myšlenka je přesně tím, co se papežové snažili zničit, proti čemu bojovali. Boj našeho Pána je naším bojem.

V tomto boji máme jednu jistotu. I přes všechny zvraty v tomto boji je vítězství našeho Pána jisté. Jednoho dne překoná všechno, každého, každou překážku. Jsme zde v Římě, abychom prosili apoštoly o dar síly, kterou potřebujeme. A jsme zde, abychom zvláště na tomto místě vyznali svou víru, vyznali konečné vítězství našeho Pána.

Řím, město apoštolů *(původně v němčině)*

Naše přítomnost v Římě u příležitosti jubilejní pouti má zvláštní důležitost – Bratrstvo tuto událost nemohlo opomenout –, protože Řím je městem apoštolů.

Svatý Petr a svatý Pavel přišli sem, aby kázali o tom, co viděli, slyšeli a poznali. Přišli sem, aby kázali našeho Pána. Když přišli do Říma, měli zcela konkrétní představu: chtěli obrátit celý svět a začít tímto městem.

Vedeni Ježíšem, tito apoštolové uskutečnili zdánlivě nemožné – proměnili Řím. Z učitele všech bludů se toto město stalo učedníkem pravdy. A tady v Římě zpečetili a potvrdili svoje hlásání vlastní krví.

Toto hlásání, které skrze ně začalo před 2000 lety, je to, co nám zejména leží na srdci. Je to tradice. To, co učili oni, se předávalo po celá staletí dál a dospělo až k nám. Máme-li ještě po 2000 letech víru, jestliže jsme dnes zde, abychom slavili tuto mši svatou, vděčíme za to jejich učení, jejich vytrvalosti a jejich krvi.

Také my musíme jít domů se stejným úmyslem jako apoštolové: s úmyslem obrátit celý svět. I když se to zdá nemožné. I když to může znamenat pronásledování.

Řím, město mše svaté *(původně ve španělštině)*

Řím je městem apoštolů, mučedníků, papežů. A Řím, na to nesmíme zapomínat, je pro nás, pro každého katolíka, také městem mše svaté, římské mše.

Je to římská Církev, která po dva tisíce let pečlivě střežila odkaz našeho Pána – mši svatou všech dob. Náš Pán, jak víme, dal své Nevěště všechny

své poklady, všechny své drahokamy – a prostřednictvím mše svaté jí daroval sám sebe.

Křesťanský Řím byl znovu vybudován s tisíci kostely, bazilikami, oltáři, s velmi jasnou myšlenkou: obětovat Bohu neposkvrněnou Oběť; obětovat mši, mši svatou. A nám není nic dražšího než to, co je nejdražší Církvi: mše svatá. Protože na světě není nic cennějšího. S jakou horlivostí Církev a papežové mši svatou uchovávali a bránili před heretiky, před protestanty!

Víra apoštolů, víra mučedníků, víra papežů se ve mši svaté vyjadřuje a v ní se živí. A především se prostřednictvím mše svaté nadále vykonává královská moc našeho Pána. Náš Pán kraluje skrze kříž. Začal kralovat na Kalvárii a kraluje dále prostřednictvím oltáře, skrze svou svatou Oběť. A tím, že svatou Obětí svědčí o své lásce, přitahuje duše, posvěcuje je a připoutává je k sobě. Stručně řečeno, mše svatá je syntézou všeho, v co věříme, a je pramenem, který posiluje víru a předává ji dál.

A právě odtud, z města apoštolů, se mše svatá rozšířila do všech čtyř světových stran, aby předávala a zvěstovala duším odkaz našeho Pána, aby vládl všude a v každé duši. V průběhu dějin se mši svaté podařilo sjednotit nejrůznější národy v jediném kultu pod znamením kříže. Pouze kříž je schopen sjednotit nejrůznější a nejvzdálenější lidi.

Pokaždé, když lidstvo hledalo namísto kříže jiný ideál, ve kterém by se všichni mohli zhlédnout, skončilo to katastrofou. A dokud bude lidstvo hledat jiné ideály, bude vždy nacházet válku. Důvod je zřejmý: mimo našeho Pána na světě neexistuje nic, co by mohlo sjednotit různé národy.

A to ze dvou důvodů: Za prvé, jedinému Bohu odpovídá jediný kult. A za druhé, společným jmenovatelem všech lidí je hřích. To je to jediné, co je

všem lidem, i když jsou jakkoliv odlišní, společné. Ale samozřejmě nemohou najít jednotu v hříchu, ale v prostředku schopném hřích zničit a napravit. Tam mohou najít jednotu.

Využijme tuto pouť, abychom prosili nejblahoslavenější Pannu Marii, aby nám vymohla milost stále hlubšího pronikání do tajemství mše svaté, abychom toto tajemství hlouběji poznávali, vážili si ho, milovali a uchovávali ho tak, jak ho milovala, vážila si ho a uchovávala ona sama, se stejnou vírou, stejnou vděčností a stejnou láskou.

Řím, město naděje *(původně v italštině)*

Řím však pro nás všechny nesmí být pouze městem minulosti, městem plným křesťanských památek, které nás nutí uvědomit si velikost minulosti Církve. Řím je mnohem víc. Řím je pro nás městem naděje.

Naše naděje spočívá zde, na hrobech svatého Petra a svatého Pavla. Je to otázka víry. Pokud jsme sem dnes přišli, je to proto, abychom vyznali tuto víru v nepomíjivost Církve, vystavěné na víře apoštolů.

A my velmi dobře víme, že náš Pán svou Církev nikdy neopustí. Náš Pán dodržuje všechny své přísliby. „Budu s vámi až do konce časů a brány pekelné římskou Církev nepřemohou.“

Bůh nás nikdy neopustí. Jakákoliv zkouška, jakákoliv katastrofa, kterou Církev může zažít, je vždy doprovázena milostí, která jí pomáhá ji překonat. Církev je božská a římská.

Ve své dlouhé historii bylo město Řím napadeno, okupováno, vypleněno, vypáleno, ale vždy opět povstalo, vždy bylo znovu vystavěno, a proto se mu říká věčné. Je do jisté míry hmotným obrazem Církve – i ona byla pleněna, vypalována, ochromena, dobývána, otřesena, ale vždy opět povstala, protože je věčná a božská a protože ji podpírá náš Pán. Zejména

v době zkoušek, v době krize používá náš Pán ještě výmluvnější obraz, obraz vinného kmene, který musí být ořezán a očištěn, aby nesl ovoce.

Ořezaný vinný kmen vypadá jako suché dřevo, bez života; musí přečkat zkoušky a utrpení. A čím déle je vinná réva ponechána v suché, kamenité půdě, tím více je paradoxně schopna produkovat dobré víno. Dobré víno nepochází z vlhké půdy, ale z půdy kamenité. Je to obraz, který náš Pán používá v evangeliu, aby vyjádřil, co je Církev. A tomuto vinnému kmeni – kterým je sám náš Pán, protože Církev je mystické Tělo našeho Pána – musíme uprostřed všech zkoušek, všech těžkostí i navzdory nedostatku odvahy zůstat vždy věrni a k němu připoutáni. Proto jsme dnes zde, abychom si vyprošovali milost této věrnosti.

Řím, město Mariino *(původně v italštině)*

Řím je také mariánským městem par excellence a ani by tomu nemohlo být jinak. První kostel, který byl v prvních staletích otevřen pro veřejnost, jakmile to bylo možné, byl – a nikoliv náhodou – Santa Maria in Trastevere, nejstarší římský kostel zasvěcený Panně Marii. Byl to první veřejně přístupný kostel.

V této události je něco prozřetelnostního, co ukazuje jedinečnou roli Panny Marie v ochraně a vedení Církve i v ochraně a vedení každého z nás. Celá tato pouť se obrací k nejsvětější Panně Marii se zvláštním úmyslem, a to s úmyslem týkajícím se povolání. Celý jubilejní rok jsme chtěli zasvětit Panně Marii Sedmibolestné, abychom jí poděkovali za všechna povolání, která vyprosila Bratrstvu, a prosili ji, aby i nadále žehнала četnými povoláními Kněžskému bratrstvu sv. Pia X. a všem spřáteleným řeholním společenstvím.

Nezapomeňte jí zvláštním způsobem poděkovat. Za každým povoláním nutně stojí ruka, zásah Panny Marie. Je to ona, která v duši probouzí přání

následovat našeho Pána, napodobovat ho, napodobovat jeho ctnosti a co nejvíce se mu podobat.

Je to milost navýsost mariánská, protože je to milost navýsost mateřská, a sice umožnit našemu Pánu zrodit se v duších. S vděčností jí tedy zasvěcujeme tuto pouť a všechny modlitby, naše úsilí, naše dobrá předsevzetí v tomto jubilejním roce. Svěřujeme jí současnost Bratrstva sv. Pia X. a svěřujeme jí i jeho budoucnost.

Stejně jako Panna Maria dosud nikoho z nás nikdy neopustila, jsme si jisti, že nás ani nikdy neopustí, což nás naplňuje radostí, důvěrou a nadějí.

Pochválen buď Ježíš Kristus. Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

In memoriam P. Michel Simoulin FSSPX (1943–2025)

(nekrolog generalátu FSSPX)

Pater Michel Simoulin se narodil jako předposlední ze čtrnácti dětí. Světlo světa spatřil 2. února 1943 v Aix-en-Provence a na svátek Panny Marie Lurdské byl pokřtěn Msgr. du Boisem de La Villerabel, který tímto způsobem vyznamenával rodiny s mnoha dětmi. Důstojník dělostřelectva René Simoulin se oženil roku 1926 s Marií-Antoinettou Monamyovou. Rodiče

o náboženství mnoho nemluví, ale zato podle něho intenzivně žijí a svědčí svým příkladem. Michel má pět let, když jeho starší sestra vstupuje do Kongregace školských dominikánek Nejsvětějšího Jména Ježíšova v Toulouse. Během několika let se k ní připojují další dvě sestry.

Rodina se občas stěhuje podle míst vojenské služby a Michel vyrůstá plný radosti ze života. I přesto, že jeden rok strávil v chlapeckém semináři, se rozhoduje pro vojenskou dráhu. Před svým vstupem do kněžského semináře v Ecônu vysvětluje kapitán Simoulin, že se vždy cítil přitahován kněžstvím. Kontakt s průměrnými kněžími a také nové směřování Církve jej však od toho odradily. Před třemi lety jej však dle jeho slov jeho sestry řeholnice „opět přivedly na správnou cestu“. Skutečně, matka Anne-Marie Simoulinová byla poté, co se uprostřed pokoncilních zmatků stala generální představenou své kongregace, zbavena rozhodnutím Říma úřadu kvůli odmítání nové mše a odporu vůči některým reformám. Několik spolusester přijelo již roku 1974 do Brignoles; příštího roku založila matka Anne-Marie ve Fanjeaux novou komunitu.

Tento boj za Církev Michela Simoulina nadchl. Když mu jeho nadřizený oznamuje povýšení, odpovídá, že je povolán k vyšším úkolům. 8. prosince 1977 vstupuje do Bratrstva; o deset let později skládá definitivní sliby. Na kněze je vysvěcen 20. září 1980 a je prvním členem Bratrstva, který podporuje Msgr. Françoise Ducaud-Bourgeta v kostele Saint-Nicolas-du-Chardonnet. Tam stojí před těžkým úkolem, aby ze spolku odpůrců koncilu zformoval jednotnou církevní obec. O tři roky později se stává představeným Univerzitního institutu sv. Pia X., než je roku 1988 jmenován rektorem kněžského semináře v Ecônu.

Snaží se předávat seminaristům lásku k liturgii i úctu k rubrikám. Díky kontaktům s benediktinem P. Boulc'hem a dominikánem P. de Chivré

si osvojil řeholním životem inspirované chápání poslušnosti, která vychází vstříc přáním představených. Zaměřuje se na spisy P. Françoise Libermanna a také misionáře Jeana-Baptisty Aubryho. Na svátky první a druhé třídy v týdnu slouží kněží v semináři svoje soukromé mše dříve, aby se mohli účastnit primy a komunitní mše sv. Nevytvářejí se žádné schůly, a to proto, aby se seminaristé bez ohledu na své pěvecké nadání seznámili s gregoriánským zpěvem. V rámci experimentu, který neměl dlouhého trvání, přednášejí jáhni svá kázání během některého jídla a tím překonávají svůj ostych za lomozu příborů a komentářů seminaristů, které se ozývají po *Tu autem*.

P. Simoulin pořádá přednášky pro věřící, vydává farní leták a později dopis bývalým studentům ze semináře. Jakožto velký ctitel našeho zakladatele obdrží milost jej doprovázet v jeho posledních okamžicích a také organizovat jeho pohřeb. Když o několik měsíců později doprovází ke hrobu arcibiskupa Lefebvra kardinála Silvia Oddiho, slyší ke svému překvapení, jak Jeho Eminence – navzdory „poslednímu dramatu v Ecône“, o němž krátce předtím podala zprávu v novinách *Il Sabato* – vyslovuje dojemné: „Díky, Monsignore“.

Pater Simoulin se stává roku 1996 priorem v Lyonu. V následujícím roce je jmenován představeným italského distriktu. Svým spolubratřím daruje životopis svaté Gemmy Galgani, který s velkou radostí objevil. Apoštolát je dosud málo rozvinutý. Mnoho kaplí nemá často to štěstí zažít krásnou zpívanou mši svatou. Distrikt je zaměstnán přípravami na jubileum v roce 2000. Ty svým rozsahem konkrétně dokládají spojení tradice s „katolickým Římem, strážcem katolické víry a nezbytných tradic nutných k uchování této víry“.

P. Simoulin svůj druhý mandát nedokončil. Během sloužení requiem v jedné malé soukromé kapli v Kalábrii bezmocně spočinul na židli, kterou mu přinesli. Jeho srdce neuneslo zkažené ústřice, které snědl den předtím při svatební hostině. Mezi věřícími se nacházejí dva lékaři a provádějí masáž srdce. Když zase přišel k sobě, má tento kněz jen jedinou myšlenku: Mše svatá se musí dosloužit do konce. Přerušil ji totiž po obětování a je jediným knězem v okolí. Pod bdělým dohledem záchranářů proto pokračuje ve mši svaté, zatímco je do jeho ruky zavedená infuze.

Přiznává se lékaři, jak rád by býval při této mši svaté zemřel. Jeho hodina však ještě nenadešla a on chce více než kdy předtím využít času, který mu Bůh daruje. Jako duchovní pastýř dominikánek a jejich žákyň v Romagne v roce 2004 a od roku 2006 ve Fanjeaux vyplňuje své osamělé dny studiem a modlitbou, přičemž vždy rád přijímá návštěvy svých spolubratrů. Na jeho vestě je nenápadně zobrazen dominikánský kříž, který dosvědčuje jeho sepětí s duchem svatého Dominika a s komunitou založenou jeho sestrou. Jeho kázání vydávají svědectví o vznešenosti mše svaté. Předávají žákyním smysl pro čest, lásku k modlitbě a krásu duše, která bere vážně svůj duchovní život. Jeho pravidelnost, doba, kterou tráví v kapli modlitbou a rozjímáním, i jeho otcovská dobrota dobývají duše.

V posledních dvou letech je léčen na rakovinu a léky jej unavují. I přesto zajišťuje plnění svých rozsáhlých povinností svého úřadu, jak to jen jde. Zpovědi 240 žákyň nicméně svěčuje svým spolubratřím ze Saint-Joseph-des-Carmes. Uprostřed letošní postní doby už mu síly k plnění úkolů nestačí. Proto předává svým spolubratřím v okolí zpovědi řeholních sester, jakož i kázání jejich měsíčních rekolekcí. Ve středu Svatého týdne si při pádu zlomil rameno; zlomila se přitom i protéza v druhém rameni. Lékaři jej operují bez ohledu na jeho rakovinu, která se již silně rozvinula. Každý den se mu udělují svátosti. Na Velikonoce dostávají kněží a bratři

ze školy Saint-Joseph-des-Carmes, kteří klečí u jeho lůžka, od něj požehnaní poté, co se spolu s ním pomodlili poděkování.

Odvezli jej do pečovatelského domova, kde však zůstává jen dva dny. Odtud jej přepravují vrtulníkem do nemocnice v Carcassonu, kde u něho lékaři konstatují kritický stav. Umírá krátce poté, večer 2. května. Do jeho pohřbu přicházejí početní věřící, aby u mrtvého bděli v malé kapli školy Saint-Dominique-du-Cammazou ve Fanjeaux.

Dne 7. května slouží představený distriktu v kostele Saint-Joseph-des-Carmes requiem za přítomnosti našich spolubratří, řádových sester z Fanjeaux, žákyň obou škol i jejich rodičů. Poté je P. Simoulin pohřben v Clarté-Dieu na pohřebišti duchovních správců malého hřbitova v Cammazou.

Requiescat in pace.

Papež Lev XIV. považuje lidstvo za silně ohrožené umělou inteligencí

(zdroj: kathpress)

Papež Lev XIV. se vyjádřil pesimisticky o důsledcích umělé inteligence (UI) pro budoucnost lidstva. V rozhovoru s americkým portálem „CruX“, zveřejněném ve čtvrtek, řekl: „Pokud ztratíme ze zřetele hodnotu lidskosti a budeme si myslet, že digitální svět je všechno a cíl všeho, a pokud nejbohatší lidé světa investují do UI, a přitom zcela opomíjejí hodnotu člověka a lidskosti, potom musí Církev pozvednout svůj hlas.“

Papež varoval: „Bude velmi těžké odhalit Boží přítomnost v UI. V mezilidských vztazích můžeme nalézt alespoň náznaky jeho přítomnosti.“

Jestliže Církev a jiní kritikové nepozvednou hlas, existuje „nebezpečí, že digitální svět půjde vlastní cestou a my budeme už jen figurkami na šachovnici nebo nás nechají ležet na okraji cesty“. Papež Lev XIV. důrazně varoval, že s UI si zahráváme s hodnotou lidské práce a tím i s úctou k člověku.

„Církev vůbec není proti technickému pokroku, ale jestliže ztratíme vztah víry k rozumu a vědy k víře, zůstane věda prázdnou, chladnou schránkou a bude působit velké škody lidstvu,“ napomínala hlava Církve. „Soudě podle toho, jak se právě nyní situace vyvíjí, tak uprostřed technologického vývoje se vytratí lidské srdce,“ řekl papež Lev XIV.

On sám nedávno odmítl schválit umělou inteligencí simulovanou přítomnost papeže, s níž měli mít lidé možnost účastnit se „umělé papežské audience“. „Pokud by tu měl být někdo, kdo nebude reprezentován nějakým avatarem, tak je to rozhodně papež,“ podtrhl papež Lev XIV.

Současně zdůraznil, že UI přinesla velké pokroky v medicíně a v jiných oblastech. Přesto je tu nebezpečí, že nakonec bude vytvořen umělý svět a ztratí se pravda. To se podle něho ukazuje i ve světě falešných zpráv a teorií spiknutí: „Tady se právě něco děje: lidé chtějí věřit teoriím spiknutí a vyhledávají všechno toto fakeové haraburdí; to je velmi, velmi destruktivní.“

Kongregace Smírných sester od Svatého Ducha v Niedaltdorfu

Že je klášter Smírných sester od Svatého Ducha v Niedaltdorfu v Německu, který patří k našim spřáteleným kongregacím, českého původu, není všem zcela známo. Podnět k založení Kongregace smírných sester od Svatého Ducha dostala sestra Maria Cornelia Holewиковá (nar. 13. 3. 1911 v Pilgramsdorfu v Horním Slezsku) v jednom ze svých mystických vidění Jezulátka, jež měla od 21. 11. 1935. Se svými viděními se svěřila v roce 1945 německému knězi P. Aloisi Schwammelovi (nar. 21. 6. 1888, zemřel 2. 1. 1957 v Ostravě), jenž ji od té doby duchovně vedl. P. Schwammel navštěvoval Terezii Neumanovou v Konnersreuthu, s mystickými jevy byl tedy obeznámen a měl patřičné rozlišovací schopnosti. Sestře Cornelií se snažil pomoci se založením nové kongregace, leč neúspěšně.

V roce 1945 Jezulátko zjevilo sestře Cornelií, že si přeje novou smírnou kongregaci od Svatého Ducha, jež měla být založena 3. 5. 1946 se souhlasem církevních úřadů, toto zázračné dílo mělo ochránit Československo před komunismem. Jezulátko sestře zjevilo: „Z východu hrozí nebezpečí, běda Církvi, běda lidu, běda zemi, pokud nebude naplněna vůle mého Otce.“ Ona sama měla být „jednou z nejposlednějších sester.“ (Analogicky můžeme myslet na jiné nabídky a pokyny nebes: Panna Maria žádala na podzim 1929 zasvěcení Ruska, které by zachránilo před komunismem svět, nebo smírné růžencové křížové tažení za mír ve světě založené 1947 v souladu s vnitřním pokynem obdržným v Mariazell P. Petrem Pavlíčkem OFM, které zachránilo před komunismem Rakousko). V Československu poselství Jezulátka nenašlo patřičnou odezvu. Sestře Cornelií bylo sice v roce 1949 dovoleno olomouckým arcibiskupem přestoupit od Boromejek (vstoupila tam 28. 12. 1935)

k Františkánkám v Ostravě, ale na založení nové kongregace už bylo pozdě – varování již došlo naplnění.

Ostravské Františkánky, což byly české sestry, však měly být těmi, které žádanou kongregaci založí. V roce 1966 se jim s pomocí mohučského arcibiskupství podařilo vycestovat, včetně bývalé představené české provincie matky Irmgardy, sestry Cornelie a spirituála profesora Fábika. Roku 1967 mohučský arcibiskup kardinál Volk obdržel v Římě schválení pro novou kongregaci – Smírné sestry od Svatého Ducha, jejichž první představenou se stala matka Irmgarda. Sestra Cornelia na základě svých vidění kongregaci nabádala k jednotě s duchovním bojem Msgr. Marcela Lefebvra, o níž sestry nikdy nezapochoybovaly. Každý rok vídáme pravidelně jejich delegaci na kněžských svěceních v Zaitzkofenu. Sestra Cornelia zemřela 9. 3. 1985 v Mohuči. Protože dům v Mohuči patřil arcidiecézi, a té byl příklon sester k tradici trnem v oku, zakoupily sestry v roce 1992 vlastní dům v Niedaltdorfu, kam se do roku 2000 všechny definitivně přestěhovaly. Duchovní vedení od přesídlení do Niedaltdorfu oficiálně převzalo Kněžské bratrstvo, neboť už nebylo nutné schválení arcibiskupství.

Poslední českou sestrou byla sestra Blandina, jež zemřela roku 2022. Tu měli čeští věřící možnost poznat při její návštěvě na setkání rodin, kde představila s další sestrou svoji kongregaci. Za tehdejší dar od sester pro náš apoštolát byla zakoupena i socha sv. Anny Samodruhé v brněnské kapli.

Modleme se, aby Náš Pán pro úctu k jeho dětství vzbudil nová česká povolání pro tento řád, aby dodal dívkám odvalu pro tento milostiplný duchovní krok a aby je ochránil před ďábelskými intrikami, které se jejich rozhodnutí snaží být pod zástěrkou vyšší dokonalosti zhatit. Prosme také svatou Annu, babičku Jezulátka, aby na něm tato povolání vyprosila.

Program na rok 2026

Poutě a slavnosti

Mariánská pout' do Říмова

2. května – 9.00 hod. Mše sv. v Boršově u Českých Budějovic
po Mši sv. pěší pout' do Říмова

Pout' k sv. Antonínovi

2. května – 8.00 hod. Mše sv. na Pstruží
po Mši sv. pěší pout' na Prašivou

Svatoanenská pout'

16. května
Z Horky u Chrudimi do Přestavlk
9.30 hod. odchod od kaple sv. Anny v Horce

Slavnost Božího Těla

Kaple Královny posvátného růžence – 4. června – 10.00 hod.

Cyrlometodějská pout'

6. července – 10.00 hod. Mše sv. v Uherském Brodě,
po Mši sv. pěší pout' na Sady u Uherského Hradiště

Svatopropopská pout'

Z Chocerad na Sázavu – 29. srpna
Odchod z Chocerad v cca 9.30 hod. od kostela
Mše sv. v cca 12.30 hod. – místo bude upřesněno

Pout' rodin

Zlaté Hory – od 18. do 20. září

Svatováclavská pouť

Praha – 28. září

Mše sv. v Domově Sue Ryder v Michli – 10.00 hod.
poté pěší pouť na Vyšehrad k památné soše sv. Václava
a uctění sv. Václava společnou modlitbou

Růžencová slavnost

Kaple Královny posvátného růžence – od 3. října do 4. října
17.30 hod. nešpory a výstav Nejsvětější Svátosti
celonoční adorace

9.00 růženec

10.00 hod. Mše sv., závěrečné požehnání a růžencová ofěra

Pouť k sv. Damasovi

12. prosince – 8.00 hod. Mše sv.

po Mši sv. pěší pouť k „Damasovu kříž“

Exercicie

Exercicie pro muže – Zlaté Hory

Začátek 19. 1. – 14.00 hod.

Konec 24. 1. – 13.00 hod.

3 500 Kč (studenti 2 500 Kč)

přihlášky P. Filip Marada – pfmarada@fsspx.cz

Rekolekce – Zlaté Hory

Začátek 26. 3. – 8.00 hod.

Konec 28. 3. – odpoledne

Bez možnosti ubytování a společného stravování

Příspěvek dobrovolný

Není třeba podávat přihlášky

Rekolekce Třetího řádu sv. Františka – muži – Zlaté Hory

Začátek 8. 4. – 18.00 hod.

Konec 11. 4. – odpoledne

Účast zájemců o seznámení se s Třetím řádem

po domluvě s P. Richtarem možná

2 200 Kč

přihlášky P. Josef Richtar – pjrichtar@fsspx.cz

Rekolekce Třetího řádu sv. Františka – ženy – Zlaté Hory

Začátek 22. 4. – 18.00 hod.

Konec 25. 4. – odpoledne

Účast zájemkyň o seznámení se s Třetím řádem

po domluvě s P. Richtarem možná

2 200 Kč

přihlášky P. Josef Richtar – pjrichtar@fsspx.cz

Exercicie pro ženy – Zlaté Hory

Začátek 12. 10. – 14.00 hod.

Konec 17. 10. – 13.00 hod.

3 500 Kč (studentky 2 500 Kč)

přihlášky P. Filip Marada – pfmarada@fsspx.cz

Přihlášky na exercicie přijímáme nejpozději 14 dnů před jejich začátkem, přihláška je stvrzena zaplacením příspěvku na účet. V případě zrušení kurzu samozřejmě vrátíme celou částku, při odhlášení v posledních 14 dnech ze strany účastníka si bez ohledu na důvod odečítáme storno poplatek 1 500 Kč na provozní náklady.

Akce pro děti a mládež ve Zlatých Horách

Tábor pro chlapce od 14 do 22 let

11. 7. – 19. 7. 2 400 Kč

přihlášky P. Filip Marada – pfmarada@fsspx.cz

Tábor pro chlapce od 6 do 13 let

19. 7. – 1. 8. 3 800 Kč

přihlášky P. Filip Marada – pfmarada@fsspx.cz

Tábor pro dívky od 6 do 13 let

2. 8. – 15. 8. 3 800 Kč

přihlášky P. Filip Marada – pfmarada@fsspx.cz

Tábor pro dívky od 14 do 22 let

15. 8. – 23. 8. 2 400 Kč

přihlášky P. Filip Marada – pfmarada@fsspx.cz

Přihlášky na tábory je nutno podat do konce května, případné opožděné platby a slevy domluvit se zodpovědným knězem. Tábor musí být zaplacen nejpozději jeden měsíc před jeho začátkem. Přihlášky přijímáme do zaplnění počtu daných míst závaznými písemnými přihláškami. Na ústní rezervace či podmíněné přihlášky nebude brán v pořadníku zřetel, jakož i na přihlášky, jež nebudou v termínu zaplacený. Při nástupu na tábor musí mít dítě předepsaná potvrzení a podstatné vybavení (především prostěradlo a spacák, dostatek osobního prádla – nejsme prádelna) uvedené v propozicích, jinak nebude na tábor přijato. Nejasnosti lze vždy předem konzultovat s knězem zodpovědným za daný tábor.

U táborů a exercicií lze požádat o individuálně přiznávanou slevu

POŘAD BOHOSLUŽEB NA LISTOPAD–PROSINEC

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 11/26

Všechny neděle (kromě adventu)	– 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
Všechny neděle	– 10.00 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Každé úterý (kromě adventu)	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
1. 11. (Všech svatých)	– 10.00 – Mše sv. chorální
3. 11. (Dušiček)	– 7.15 – recitované requiem – 7.45 – recitované requiem – 18.00 – chorální requiem
4. 11.	– 7.15 – recitované requiem za všechny členy FSSPX
7. 11. (první pátek)	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
5. 12. (první pátek)	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
8. 12. (Neposkvrněné Početí)	– 18.00 – Mše sv. chorální
24. 12.	– 8.30 – vánoční prima – 9.00 – Vigilie Narození Páně
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv. – 10.00 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální
27. 12. (sv. Jana Evangelisty)	– 8.00 – Mše sv. a svěcení vína
31. 12.	– 15.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem a po ní děkovaná pobožnost
V adventu <i>denně</i>	– 7.00 – Roráty
Ostatní dny (kromě adventu)	– 7.15 – Mše sv.

PRAHA

Praha 4 – Michle, Michelská 1/7, Domov Sue Ryder

1. a 3. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 10.00 – Mše sv. chorální

Praha 4 – Michle, Na Záhonech 830/10

3. 11. (Dušiček)	– 17.30 – chorální requiem
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv.

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Kostel sv. Barbory a všech panen mučednic, Dům sv. Prokopa, č. p. 107

1., 3. a 5. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
4. 12. (sv. Barbory)	– 18.00 – poutní Mše sv.
5. 12.	– 7.00 – Roráty
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 10.00 – Mše sv. chorální

ZLATÉ HORY

Kaple sv. Hedviky, Kostelní 440

1. a 3. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
Sobota před druhou nedělí	– 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
13., 22. a 23. 12.	– 7.00 – Roráty
24. 12.	– 8.30 – vánoční prima
	– 9.00 – Vigilie Narození Páně
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv.
	– 10.00 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální
27. 12. (sv. Jana)	– 8.00 – Mše sv. a svěcení vína

UHERSKÝ BROD

Kaple sv. Cyrila, Metoděje a Gorazda s bratřími, U Korečnice 1093

2. a 4. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
1., 3. a 5. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
3. 11. (Dušiček)	– 17.30 – chorální requiem
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 17.30 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální
27. 12. (sv. Jana)	– 8.00 – Mše sv. a svěcení vína

Pouť ke sv. Damasovi

13. prosince – 8.00 hod. Mše sv.
po Mši sv. pěší pouť k „Damasovu kříži“

ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

1. a 3. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
Sobota před první nedělí	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
3. 11. (Dušiček)	– 18.00 – chorální requiem
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv.
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální

VELKÉ MEZIRÍČÍ

Kaple Krista Krále

13. 11. a 18. 12.	– 17.30 – Mše sv.
-------------------	-------------------

BORŠOV NAD VLTAVOU

*Kaple sv. Marcela, papeže a mučedníka,
Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50*

1. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 3., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
25. 12. (Hod Boží vánoční) – 17.30 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána) – 10.00 – Mše sv. chorální

PARDUBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
25. 12. (Hod Boží vánoční) – 10.00 – Mše sv. chorální

JABLONEC NAD NISOU

Kaple sv. Davida, krále, Anenské nám. 3/4

3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
Sobota před 2. a 4. nedělí – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
29. 12. (sv. Davida, krále) – 10.00 – Mše sv. chorální

Naše internetové stránky: <http://fsspx.cz>

Telefon na děkanství: 548 210 160

Dárcovské konto:

Název účtu: **Kněžské bratrstvo svatého Pia X.**

Měna účtu: **CZK**

Číslo účtu: **2801456074**

Kód banky: **2010**

Na požádání můžeme dodat potvrzení o peněžním daru pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X. Za všechny příspěvky na naši činnost děkujeme a Pán Bůh zaplatí.